Ministerie van Veiligheid en Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Directoraat-Generaal Vreemdelingenzaken
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Reguliere migratie en Nationaliteit

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Ons kenmerk
592932

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Datum 9 maart 2015
Onderwerp Uitkomsten technische studie en de toegang van de rechtshandhaving tot het EES

Uitkomsten technische studie slimme grenzenpakket
Tijdens het algemeen overleg ten behoeve van de JBZ-Raad op 8 oktober 2014 heb ik toegezegd uw Kamer te informeren over de uitkomsten van de technische studie van de Europese Commissie over het slimme grenzenpakket[1] en het kabinetsstandpunt hierover. De technische studie is in de periode maart-september 2014 uitgevoerd. Deze studie was gebaseerd op de standpunten van de lidstaten en Europees Parlement. In de studie is onderzoek gedaan naar verschillende denkbare varianten in het slimme grenzenpakket en naar alternatieve opties. De technische studie is in nauwe samenwerking met de lidstaten en het Europees Agentschap voor grootschalige IT-systemen (eu-LISA) uitgevoerd door een externe consultant. In deze studie zijn ook het Europees Parlement, de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en belangenorganisaties geconsulteerd. De uitkomsten van deze studie[2] zijn medio oktober 2014 aan enkele voorbereidende ambtelijke instanties van de Raad en het Europees Parlement gepresenteerd en vervolgens op hoofdlijnen besproken in de Raadswerkgroep grenzen.

De Commissie heeft in haar studie gekeken naar de modaliteiten met betrekking tot vijf verschillende processen/onderwerpen:
1. de handelingen die in het kader van het grensproces worden verricht;
2. de toepassing van biometrie;
3. de benodigde dataset voor het Europees in- en uitreissysteem (EES) en het programma voor geregistreerde reizigers (RTP);
4. de ICT architectuur van de EES en RTP systemen;
5. mogelijke testscenario's (zogenaamde Target Operating Models (TOM's)) voor de uitvoering van de pilot in 2015.

In het algemeen kan worden geconcludeerd dat uit de technische studie blijkt dat de huidige voorstellen voor het EES en RTP niet tot het gewenste resultaat leiden, te weten verbetering van het grensbeheer en bevorderen van de mobiliteit van de reiziger. De studie concludeert ten aanzien van het voorstel voor een EES dat er te veel administratieve handelingen moeten worden verricht voor de invoer van

[1] Het Europees in- en uitreissysteem (EES) en het programma voor geregistreerde reizigers (RTP).
[2] Zie: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/docs/smart_borders_technical_study_en.pdf

Directoraat-Generaal Vreemdelingenzaken
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Reguliere migratie en Nationaliteit

de gegevens in het EES, wat mogelijk kan leiden tot wachtrijen aan de grens. Ook bij het RTP-voorstel moeten te veel administratieve handelingen worden verricht. In de studie is ook een nadere kostenanalyse uitgevoerd. Uit deze analyse blijkt dat de kosten voor een EES en RTP kunnen worden gereduceerd door het integreren van beide systemen tot één systeem en de ontwikkeling van een nationale interface in de lidstaten.

De uitkomsten van de studie komen overeen met de eerdere bevindingen van de quick scan die door Nederland is uitgevoerd.[3] Daaruit bleek namelijk dat de huidige voorstellen aanpassing behoeven om de kosten en de administratieve lasten te verminderen. De studie geeft ook richting voor aanpassingen van de huidige voorstellen die kunnen bijdragen aan het verder vergroten van de toegevoegde waarde en het verminderen van de kosten en administratieve lasten. De belangrijkste bevindingen uit de technische studie treft u aan in de bijlage. In de bijlage zijn mijn afwegingen ten aanzien van deze onderwerpen ook nader toegelicht.

Naar aanleiding van de uitkomsten van de technische studie, die voor grote delen aansluiten bij de punten van zorg van de Raad en het Europese Parlement bij de Commissie voorstellen, heeft de Europees Commissaris voor Migratie en Binnenlandse Zaken aangekondigd te zullen komen met nieuwe voorstellen.

Toegang van de rechtshandhaving en verruiming bewaartermijn
Naast het voorgaande heb ik ook toegezegd uw Kamer te informeren over de stand van zaken van het voorstel om vanaf de invoering van het EES rechtshandhavingsdiensten toegang te verlenen tot het EES en de mogelijke verruiming van de bewaartermijn van de persoonsgegevens in het EES. Allereerst wil ik benadrukken dat het huidige voorstel uitgaat van een bewaartermijn van zes maanden en er vooralsnog niet is voorzien in de toegang van de rechtshandhaving tot het EES. Zowel de bewaartermijn als de toegang voor de rechtshandhaving zijn nog onderwerpen van bespreking in Brussel.

In de eerste lezing heeft een ruime meerderheid van de lidstaten aangegeven er voorstander van te zijn om vanaf het begin de secundaire toegang van rechtshandhavingsdiensten tot het EES te regelen. Onder het Italiaans voorzitterschap is de wenselijkheid en rechtmatigheid van toegang nader geïnventariseerd. Uit deze inventarisatie bleek dat de lidstaten het van belang achten dat de gegevens uit het EES mogen worden gebruikt voor strafrechtelijke onderzoeken naar ernstige misdrijven. Ook ik ben van mening dat die noodzaak er is. Het gaat dan om de bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit, mensenhandel en mensensmokkel, terrorisme en in voorkomende gevallen kan het ook gaan om andere ernstige delicten zoals moord of kinderontvoering.

Voor het gebruik van deze informatie zullen wel strikte voorwaarden moeten gelden met het oog op de bescherming van persoonsgegevens, zoals gewaarborgd door de EU richtlijn gegevensbescherming (95/46/EG) en de Wet bescherming persoonsgegevens. Hierbij zijn doelbinding, nut en noodzaak van gegevensverwerking en het niet langer bewaren van gegevens dan strikt noodzakelijk van groot belang. Het kabinet onderschrijft deze normen. Bij de toegang voor rechtshandhavingsautoriteiten gaat het om toegang bij wijze van uitzondering, in individuele gevallen en onder strikt voorgeschreven

[3] TK vergaderjaar 2013-2014, 33 614, nr. 4

omstandigheden. Het kabinet zal hierbij goed kijken naar de bepalingen zoals die nu gelden voor EU-VIS en Eurodac. Met betrekking tot die systemen kan alleen een onafhankelijke instantie tot toegang beslissen. Mijn inzet is dat bij het EES vergelijkbare voorwaarden worden gesteld als bij Eurodac of EU-VIS. In de bijlage heb ik mijn inzet op dit onderwerp nader toegelicht.

De bewaartermijn van gegevens in het EES is een belangrijk onderwerp, niet alleen vanuit het perspectief van gegevensbescherming, maar ook in verband met de effectiviteit van het voorgestelde systeem. Tijdens het Italiaans voorzitterschap is geïnventariseerd wat de algemene eerste reacties van de lidstaten zijn ten aanzien van dit onderwerp. De posities van de lidstaten zijn verdeeld. Een aantal lidstaten wil een ruimere bewaartermijn vanwege de interoperabiliteit met het RTP-voorstel of vanwege de toegang van de rechtshandhavingsdiensten tot het EES. Een aantal lidstaten wenst verschillende bewaartermijnen voor de verschillende doelen van het EES. In de bijlage zijn mijn afwegingen ten aanzien van de bewaartermijn nader uitgewerkt.

Laatste stand van zaken
Op basis van de algemene reacties van de lidstaten en het Europees Parlement op de technische studie en de politieke richtsnoeren van de Raad van 11 december jl. heeft de Europese Commissie de *terms of reference* voor de testfase opgesteld. In de *terms of reference* zijn de randvoorwaarden voor de testfase en de verschillende testscenario's beschreven. De testfase wordt in de periode maart tot en met oktober 2015 uitgevoerd. eu-LISA heeft het voortouw in de uitvoering van deze testfase. De voorbereidingen voor de uitvoering van deze pilot zijn gestart. In de testfase worden de verschillende opties die in de studie als meest werkbaar worden benoemd, getest in de praktijk. De volgende processen worden onder andere getest:

- impact van de toepassing van biometrie in het grensproces (afname van 4, 8, 10 vingerafdrukken al dan niet in combinatie met de gelaatsscan);
- het gebruik van automatische grenspassagepoorten en de inrichting van een selfservicekiosk om het grensproces te versnellen;
- het testen van mobiele apparatuur.

In totaal worden 13 scenario's getest op 18 doorlaatposten aan de lucht-, zee- en landgrenzen in verschillende lidstaten. Nederland is één van de lidstaten die aan de pilot zal deelnemen. Overige deelnemende lidstaten zijn Estland, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, Portugal, Roemenië, Spanje en Zweden. De testfase zal volgens planning in oktober zijn afgerond. Vervolgens zal eu-LISA een rapport opstellen waarin de uitkomsten van de pilot worden beschreven.

De uitkomsten van de pilot worden ook meegenomen in de nieuwe wetgevings-voorstellen van de Europese Commissie. De Europese Commissie zal met de gewijzigde voorstellen ook rekening houden met het standpunt van het Europees Parlement. Het Europees Parlement heeft begin januari 2015 drie werkdocumenten opgesteld waarin een aantal aandachtspunten zijn benoemd. Dit betreft onder meer de veiligheid van de systemen, gegevensbescherming en financiële en technische consequenties voor lidstaten. Een deel van het Europees Parlement is nog niet overtuigd van de noodzaak van de voorgestelde systemen, een ander deel van het Europees Parlement ziet de noodzaak wel en is daarnaast overtuigd van de noodzaak om rechtshandhavingsdiensten toegang te verlenen tot het EES.

Directoraat-Generaal Vreemdelingenzaken
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Reguliere migratie en Nationaliteit

Datum
9 maart 2015

Ons kenmerk
592932

Het Europees Parlement zal de discussie over het nut en de noodzaak van het slimme grenzenpakket voortzetten in 2015, anticiperend op een nieuw Commissievoorstel. Op 23 en 24 februari a.s. heeft het Europees Parlement een hoorzitting georganiseerd over het slimme grenzenpakket. Hierbij waren ook leden van nationale parlementen uitgenodigd. Op de tweede dag van de hoorzitting wilde het Europees Parlement graag mensen uit de praktijk laten spreken, die ervaring hebben op het terrein van de grenscontroles van de land-, lucht- en zeegrenzen. Voor de luchtgrenzen heeft de Koninklijke Marechaussee een presentatie gegeven over de luchtgrens op Schiphol.
In de Raadswerkgroep grenzen wordt in de komende periode ook verder gesproken over de uitgangspunten en specifieke aandachtpunten van het slimme grenzenpakket, zoals de bewaartermijnen, toegang van de rechtshandhavingsdiensten of andere relevante organisaties tot het EES en de (online) procedure RTP-aanvraag. De Commissie kan de uitkomsten van de discussie in de raadswerkgroep meenemen in de uitwerking van de nieuwe voorstellen.

Volgens de planning van de Europese Commissie worden de nieuwe, gewijzigde, voorstellen begin 2016 in de Raad gepresenteerd. De huidige voorstellen EES en RTP worden dan ingetrokken. Dat betekent dat de nieuwe voorstellen naar verwachting tijdens het Nederlandse voorzitterschap in 2016 worden besproken. Nederland hecht er aan dat, waar mogelijk, de lopende onderhandelingen over het slimme grenzenpakket verder worden gebracht.

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,

F. Teeven

Bijlage

Directoraat-Generaal Vreemdelingenzaken
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Reguliere migratie en Nationaliteit

Datum
9 maart 2015

Ons kenmerk
592932

In de technische studie heeft de Europese Commissie gekeken naar de modaliteiten met betrekking tot vijf verschillende processen/onderwerpen:
1. de uitvoering van de activiteiten in het grensproces ;
2. de toepassing van biometrie;
3. de benodigde dataset voor het EES en het RTP;
4. de ICT architectuur van het EES en RTP systemen;
5. mogelijke testscenario's (TOM's) voor de uitvoering van de pilot in 2015.

Ad 1. De studie beschrijft uitgebreid stap voor stap het proces van grenspassage zoals dat bij implementatie van het EES en RTP zoals voorgesteld door de Commissie zal verlopen. Uit de studie blijkt dat de invoering van de huidige EES-dataset resulteert in extra behandeltijd bij de grenspassages van de reiziger doordat de informatie deels handmatig door de grenswachter moet worden ingevoerd. De Commissie geeft aan dat een beperkte dataset wel tot een kortere grenspassage leidt omdat een beperkte dataset door een scan van het paspoort, de persoonsgegevens uit de *Machine readable zone* (MRZ) van het paspoort en/of via het visanummer automatisch in het EES kan worden geregistreerd. De grenswachter hoeft dan geen handmatige handelingen aan de grens te verrichten. In de studie wordt ook een alternatieve aanvraagprocedure voor het RTP-proces voorgesteld, waarbij de gegevens in het EES als uitgangspunt worden gebruikt en de verdere aanmelding voor een RTP-aanvraag online kan. Er is dan geen, of een beperktere, rol voor de consulaten in het kader van de behandeling van RTP-aanvragen. De aanvragen worden dan op de grensdoorlaatposten afgedaan. In de studie wordt ook voorgesteld om het paspoort te gebruiken als alternatief voor het *token* van een RTP-reiziger. Hierdoor wordt het aantal administratieve handelingen ook beperkt.

Verder wordt voorgesteld te kijken naar enkele '*accelerators*' die het grenspassage proces kunnen versnellen, zoals het gebruik van API-gegevens, de inrichting van kiosken op de luchthaven, aparte rijen voor visahouders en visa vrijgestelden en het gebruik van automatische grenspassagepoorten.
Daarnaast is het wenselijk dat er goed gekeken wordt naar de bewaartermijn van de gegevens in het EES. Een uitbreiding van de termijn zal volgens de studie de doorstroming van de reizigersstromen kunnen bevorderen, omdat daarmee een versnelde registratie bij de tweede en volgende inreis mogelijk wordt.
De uitkomsten en alternatieve voorstellen uit de studie op dit terrein komen overeen met de uitkomsten van de quickscan en mijn standpunt om de administratieve handelingen voor het EES en RTP te beperken.
Ik ondersteun het voorstel voor een volledig geautomatiseerde registratie van de gegevens in het EES door een beperkte dataset van het EES. Het voorstel voor integratie van de RTP-aanvraag in het EES en verder online aanmelding vind ik ook interessant voor nader onderzoek.
De voorstellen om het grensproces te kunnen versnellen worden dan ook door mij ondersteund.

Ad2. In de studie is gekeken naar de gevolgen van afname van biometrie voor het grenscontroleproces. Uit de studie blijkt dat hoe meer vingerafdrukken worden afgenomen hoe langer de duur is van de grenspassage. Uit studie blijkt ook dat een lage '*False Recognition Rate*' kan worden bereikt door een combinatie van vingerafdrukken en de gezichtsscan. Dit betekent dat deze combinatie betrouwbaar is voor het identificatieproces om de grens te kunnen passeren.

Volgens de Commissie zijn vier of acht vingerafdrukken in combinatie met de gezichtsscan voor het identificatie- en verificatieproces even betrouwbaar als 10 vingerafdrukken. Op basis hiervan wordt geadviseerd deze combinaties in de pilotfase te testen. Het kabinet heeft hierbij nog twijfels. Voor het kabinet is het uitgangspunt dat voor de identificatie van personen 10 vingerafdrukken noodzakelijk zijn. In dit verband acht ik het van belang om ook in de pilot de afname van 10 vingerafdrukken te testen. Daarnaast is het wenselijk dat de conclusie van de Commissie in de testfase wordt getoetst. Verder acht ik het van belang dat in de testfase de kwaliteit, het gemak van afname (gebruik van nieuwe technologieën) en de foutmarges bij het afnemen en verwerken van biometrische kenmerken worden meegenomen. In de technische studie komt dit nog onvoldoende naar voren.

Ad3. De studie gaat in op welke data voor de verschillende doelen nodig zijn en welke niet. Voor de doelstelling van het RTP-voorstel stelt de Commissie vast dat de dataset hetzelfde blijft. Uit de studie blijkt dat er voor het EES minder datagegevens noodzakelijk zijn dan was voorgesteld door de Commissie. Zoals eerder gezegd onderschrijf ik het voorstel dat voor het grensproces minder datagegevens in het EES wenselijk zijn. Met deze gegevens moet het wel mogelijk zijn om informatiegestuurd toezicht in Nederland op efficiënte en effectieve wijze uit te voeren. In de studie is ook gekeken naar de bewaartermijn van de data in het EES en de toegang van de rechtshandhaving tot het EES. Hierbij wordt opgemerkt dat de huidige voorstellen nog steeds uitgaan van een bewaartermijn van zes maanden en er vooralsnog niet is voorzien in toegang voor de rechtshandhaving tot het EES.

Zoals eerder aangegeven is de bewaartermijn van gegevens een belangrijk onderwerp, niet alleen vanuit het perspectief van gegevensbescherming, maar ook in verband met de effectiviteit van het voorgestelde systeem. Deze termijn dient gerelateerd te zijn aan de belangrijkste doelstellingen van het EES, te weten het verbeteren van het grensbeheer, de bestrijding van illegale immigratie, identificatie van personen wier identiteit onbekend is en het tegengaan van *overstay*. Daarnaast heeft de bewaartermijn ook consequenties voor de doelstelling om de mobiliteit van de reiziger te bevorderen. Uit de technische studie van de Commissie blijkt namelijk dat met de voorgestelde bewaartermijn van zes maanden de procedures aan de grens langer duren en er minder voordelen zijn voor een geregistreerde reiziger doordat de reishistorie van de reiziger maar voor een beperkte duur wordt opgeslagen. Hierdoor moeten steeds opnieuw de gegevens van een frequente reiziger worden geregistreerd. Een langere bewaartermijn ligt vanuit deze optiek voor de hand. Nederland zal daarbij streven naar een juiste balans tussen de effectiviteit van het systeem en de grenspassage enerzijds en privacywaarborgen anderzijds. Daarnaast blijkt uit de technische studie dat er door een beperkte duur van de bewaartermijn minder mogelijkheden zijn voor het secundaire gebruik door de rechtshandhavings-autoriteiten.
De conclusie dat er minder mogelijkheden zijn voor het secundaire gebruik door de rechtshandhavingsautoriteiten en daarvoor een langere bewaartermijn wordt voorgesteld, deel ik niet. Uitgangspunt is dat de bewaartermijn wordt bepaald door het primaire doel en niet het secundaire doel.

Op basis van het voorgaande acht ik het van belang dat de mogelijkheden met betrekking tot de bewaartermijn vanuit de verschillende (primaire) doelbindingen en perspectieven worden bezien. In dit verband is het ook van belang dat de

Directoraat-Generaal Vreemdelingenzaken
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Reguliere migratie en Nationaliteit

Datum
9 maart 2015
Ons kenmerk
592932

mogelijke gevolgen van het arrest van het EU Hof van Justitie inzake de richtlijn dataretentie worden meegenomen. Het kabinetsstandpunt hierover is recentelijk naar uw Kamer gestuurd.[4] In Brussel is de interpretatie van dit arrest voorwerp van discussie, evenals de relevantie voor reeds bestaande en lopende EU-wetgevingsdossiers. Dit geldt ook voor het slimme grenzenpakket.

Ad 4. Wat betreft de architectuur van het EES en RTP-systeem worden er in de studie twee opties voorgesteld. In optie 1 is sprake van twee aparte systemen, EES en RTP en optie 2 voorziet in het samenvoegen van beide systemen in een systeem. De voordelen van optie 1 zijn dat de data gescheiden zijn en het minder complex is om de systemen te ontwikkelen. Daarentegen is er wel een grote overlap van de dataset. De voordelen van optie 2 zijn dat de administratieve lasten worden beperkt en dat de ontwikkelingskosten lager zullen zijn. Het proces kan efficiënter worden ingericht. Met optie 2 wordt overlap van persoonlijke data in de verschillende systemen voorkomen. Nederland heeft in principe de voorkeur voor optie 2.

In het kader van de interoperabiliteit met het Europees visuminformatiesysteem (EU VIS) komt de studie met 3 opties:
Optie 1. Het ontwikkelen van de EES en RTP-systemen onafhankelijk van het EU VIS. Deze optie is makkelijker te ontwikkelen en heeft een kleine impact op het EU VIS. Nadeel is dat er dan geen interoperabiliteit is en er dubbele datastromen en opslag zijn. Deze optie levert ook geen kostenbesparing.
Optie 2. De EES en RTP-systemen integreren met het EU VIS-systeem. Deze optie levert op termijn besparingen, maar creëert ook een groot risico voor een succesvolle implementatie van het EES en RTP-systeem vanwege een complexer ontwikkelproces. Voor deze optie zal ook de juridische basis van het EU VIS moeten worden gewijzigd.
Optie 3. De toepassing van onderdelen van het EU VIS voor de EES en RTP-systemen. Dit houdt in dat het EES en RTP op de dezelfde ICT-infrastructuur wordt gebouwd als het EU VIS en dat bepaalde gegevens uit het EU VIS kunnen worden (her)gebruikt voor het EES en RTP, zoals de persoonsgegevens op basis van het visumnummer. In een later stadium kan vervolgens besloten worden tot verdere integratie. Dit levert besparingen, betere synergie en minder impact op het implementatietraject.

Optie 3 heeft in beginsel de voorkeur, waarbij in een later stadium het EU VIS wordt geïntegreerd om interoperabiliteit en synergie voordelen te behalen. Ik onderschrijf dat een directe integratie zoals voorgesteld bij optie 2 als te complex wordt geacht daarom heb ik de voorkeur voor een stapsgewijze aanpak.

Ad 5. In de studie worden verschillende scenario's voorgesteld voor de uitvoering van de testfase in 2015. Op 18 verschillende locaties in diverse lidstaten worden 13 verschillende scenario's getest, zoals testen met vingerafdrukken, impact van verschillende vormen van "*accelerators*" en de impact van mobiele apparatuur voor het grenscontroleproces. Een deel van de testfase wordt door middel van simulatie en *desk study* uitgevoerd. Onderdelen van de *desk study* zijn het onderzoeken van de impact voor de luchtvervoerders en de "*fall back*" scenario's ingeval (delen van) de systemen niet werken. eu-LISA heeft in een *roadmap* de opties voor de uitvoering van de testfase nader uitgewerkt. In de *roadmap* staat welke testscenario's waar en wanneer worden uitgevoerd. In dit document zijn

[4] TK vergaderjaar 2013-2014, 33 542, nr. 16

Directoraat-Generaal Vreemdelingenzaken
Directie Migratiebeleid
Toezicht, Reguliere migratie en Nationaliteit

ook de randvoorwaarden voor de uitvoering van de testfase beschreven. De belangrijkste randvoorwaarde is dat de testfase wordt uitgevoerd binnen het kader van de Europese en nationale regelgeving, ook wat betreft de privacy-aspecten. eu-LISA heeft specifiek richtsnoeren opgesteld voor het verwerken van de persoonsgegevens zodat de privacyaspecten in de testfase goed zijn gewaarborgd.

Nederland zal deelnemen aan de uitvoering van de testfase. Schiphol is geselecteerd voor het testen van de vingerafdrukken (4, 8 en 10) ten behoeve van het grenscontroleproces van derdelanders op de luchthaven en voor het testen van de impact van de uitreis van deze groep met automatische grenspassagepoorten. Voor de testfase worden in de periode april tot juni 2015 een aantal balies op de grensdoorlaatposten en twee automatische grenspassagepoorten bij uitreis ter beschikking gesteld. De Koninklijke Marechaussee is ook nauw bij de uitvoering van de pilot betrokken. Ter voorbereiding van de Nederlandse deelname heeft eu-LISA op 16 januari jl. een werkbezoek gebracht aan Schiphol.

Kostenanalyse[5]
In de studie zijn ook de kosten van de voorstellen nader onderzocht, het betreft de kosten voor de ontwikkeling van beide systemen en de operationele kosten voor de periode van 1 jaar. Uit de kostenanalyse blijkt dat het integreren van de RTP en EES-systemen en de ontwikkeling van een nationale interface tot forse besparingen kan leiden, nl. een besparing van 30%. Een nationale interface houdt in dat in de lidstaat een centraal punt wordt ingericht voor de aansluiting op het centrale deel van de systemen. De nationale interface is een goede bijdrage om de complexiteit van het implementatieproces in de lidstaten te verminderen. Verder zijn de totale kosten uitgerekend van alle in de studie beschreven testscenario's (TOM's).
Ook de extra kosten van toegang voor de rechtshandhaving en bewaartermijnen zijn in kaart gebracht. Voor de toegang voor de rechtshandhaving is €2.5 mln. extra nodig voor de ontwikkelkosten en €0,2 mln. per jaar exploitatiekosten. Verder zijn de extra kosten van een uitbereiding van de bewaartermijn fors omdat een grotere database moet worden ingericht. Voor een verruiming van de bewaartermijn van de gegevens in het EES naar 1 jaar is €39 mln. extra nodig en voor 5 jaar is dat €70 mln.

De bevindingen van de Commissie geven op hoofdlijnen een goed beeld van de kosten op centraal niveau. De studie geeft helaas nog steeds geen concreet beeld van de nationale kosten. Volgens de Commissie is dat ook niet mogelijk omdat de nationale kosten mede afhankelijk zijn van keuzes die op nationaal niveau worden gemaakt. Het gaat dan bijvoorbeeld om de kosten met betrekking tot de inrichting van de infrastructuur, zoals het gebruik van kiosken of automatische grenspassagepoorten. De Commissie heeft aangegeven dat de nationale kosten nader in kaart kunnen worden gebracht door middel van de *toolbox* die in de studie is ontwikkeld. Deze *toolbox* zal in een later stadium worden gebruikt om de uitkomsten van de Nederlandse quick scan nader te specificeren. Hiervoor is het van belang dat er meer duidelijkheid is over de inhoud dan wel vorm van de gewijzigde voorstellen.

---

[5] Zie: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/docs/smart_borders_costs_study_en.pdf